

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۷/۲۷

نگارگر

درس عبرتی از تاریخ و تجربه

چندسال پیش یک وکیل مدافع هندی تبار برتانیه به نام ستیش کمار برای من تلیفون کرد وگفت که من سخت به کمکت نیازدارم باهم به زندان ونسن گرین میرویم که در آنجا دو افغان پشتوزبان زندانی استند ومن برای دفاع ایشان ناگزیرم با آنان صحبت کنم ولی زبان شان پشتو است وترجمان من که ایرانیست پشتو را نمیفهمد. من به شوخی برایش گفتم: «من درکشورخود بسیارزندان آزموده ام واینک خودت درکشورمیزبان هم مرابه زندان میبری»

اوهم به خنده گفت: «مطمئناً ترا از آنجا بیرون می آرم و نمیگذارم نگاهت دارند.» به هر صورت آنجا رفتیم. دو هموطن پکتیاوال زندانی و متهم به قتل یک گُرد بودند. آنان درجریان جنگ با قیچی به جان آن گُرد افتاده سبب قتل او شده بودند اما چرا با قیچی؟

اینان همه باهم درگُردهای نوش پیاز کارمیکردند و نوش پیازها را دسته بندی کرده در صندوقها می نهادند و آماده فرستادن به سوپرمارکتها میساختند و قیچی وسیله کارشان بود. در محل کار باگُردی که درصفت شان کارمیکرد درمی افتند و با قیچی های خویش او رامیزنند چنانکه او از زخم ها جان بدر نمی بُرد و می میرد. دلیل جنگ این که گُردی یک هموطن افغان شان را که اتفاقاً هزاره بود با سلی میزند و این دو به جان آن گُرد می افتند و او را تا سرحد مرگ قیچی کاری میکنند.من به این دو افغان گفتم:

شما که دروطن خودباهم درجنگ استید دراینجاچطوربرای دفاع از آن هموطن هزاره یک بیچاره و مسافر راگُشتید و سلی رابا قتل پاسخ گفتید؟ یکی از آن دو پاسخ داد: «چه مور و وطن کی کوو دا زموړ خپل کار دی خوپردی څوک دی چې زموړ پریو هیوادوال باندی لاس بورته کری؟»

افغانهاهمیشه همین گونه عمل کرده اند و آنانرا در وطن شان نیز تجاوز خارجی با هم برادر ساخته است. میرویس خان هوتک باهمه مردم دست به هم میدهد و گرگین را میگُشد و دولت هوتکی را بوجود می آرد. در هنگام احمدشاه بابا درانی درویش علی خان هزاره والی هرات و رضا قلیخان قزلباش خزانه دار وبه اصطلاح امروز وزیرمالیه احمدشاه درانی است. پادشاهان سدوزایی نیز از راه ازدواج وهمخونی با دیگر اقوام قدرت خود را نگاه میدارند. تجاوز انگلیس سران مقاومت را که ریشه های گوناگون قومی دارند با هم متحد میسازد. درجریان پیکار باشوروی هم همه با هم پیکار میکنند وشوروی رابیرون میرانند. اینک باز تجربه و تاریخ برافغانها فریاد می زند که وقتی احمدشاه در قندهار نعره الله اکبر بلند میکرد در پنجاب ولاهور دلها به لرزه می افتاد ولی امروز افغانها مصداق شعر حمید ماشوخیل گردیده اند یعنی:

څه زمري کره زمانی دتماشو++ نَنوخی بی په غار گیرپیشو

«زمانه شیر را عجب مضحکه ساخت که اکنون روباه و پشک داخل لانه او میشوند»

امروز هر مصیبت که بر افغان می آید از نفاق و چند دستگی خودش است. من حیرانم که چرا افغانها از خود نمی پُرسند که چرا ما نمیتوانیم در موردیگر کشور ها مداخله کنیم که همه به سوی کشور بی در و بی دروازه ما هجوم آورده اند؟ راز قوت دیگران درضعف ماست. به گفته حامد کرزی ما شیر استیم ولی من از خود برآن می افزایم که این شیر نه تنها چنگ و دندان ندارد که حتی نیروی فریاد هم ندارد واگر روباه و پشک در لانه اش آمده اند شیر دیگر آن فریاد رعد آسای خویش را هم ندارد که بگوید«بروید گم شوید و مرا به حال خودم بگذارید»

ما ضعیف استیم - ضعیف در اقتصاد؛ ضعیف در سیاست؛ ضعیف در استفاده از ثروت های خداداد زیرزمینی و روزمینی خود خلص کلام اینکه به یک مردم گرسنه وگدا بدل شده ایم که کاسه گدایی ما هرگز پُر نمیشود واز پول گدایی از بس خاصه خرجی وبلند پروازی کرده ایم جهان نیز دیگر ما را گدای سامره میداند و با اکرراه در کاسه گدایی ما دیناری

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی

می افکند. حالت ما بیش از این زارتر نمیشود. شیر بی چنگ و دندان و فرومانده از فریاد راهیچ کس جدی نمیگیرد. این جامعه سخت به مردانی چون نایب امین الله خان؛ محمدجانخان وردک؛ میربچه خان رس رسان کوهدامنی و میرمسجدی خان کوهستانی یعنی دلاوران ایثارگرنیاز دارد که به قول سنائی غزنوی:

از این مُشتی ریاستجوی رعنا کارنگشاید++ مسلمانان جوی و درد دین زبورداء
آری سیاست باید در دست نسل جوان بیفتد که قصد زنده ساختن ملت خود را داشته باشند نه به دست سیاستمداران
معامله گر که امروز دروازه این ارباب را می کوبند و فردا به سراغ ارباب دیگر میروند و شمار با سوادان در عصرشان
کم ولی شمار جوانان مبتلا به موادمخدر تا بخواهی زیاد شده است و زیاد شده میروند.

فاعتبروا یا اولی الابصار
نگارگر ۲۷ جولای ۲۰۱۹ برمنگهم